

Đi Thăm Buenos Aires

Ngọc Hạnh

Lúc này cuối đông, đầu mùa xuân ở Hoa Kỳ, thời tiết lẽ ra ấm áp nhưng vùng Virginia hãy còn rét buốt. Chỉ cần mở cửa ra nhà xe thôi, tay chân đã thấy tái tê. Ao cá nhỏ của hàng xóm, mặt nước đông thành đá. Ngồi trong nhà nhìn qua cửa kính, tuyết bay lất phất. Bông tuyết nhỏ, trắng xóa, đáp xuống mặt đường tan ngay, chỉ trên sân cỏ còn chút ít đọng lại. Lò sưởi trong nhà chạy liên tục. Mọi hôm vào ngày tháng này, lò sưởi tự động ngừng nghỉ vì nhà đủ ấm. Nhìn hàn thử biểu treo ở sân sau chỉ 30 độ F.

Hôm qua nắng vàng ấm áp, trời trong thật đẹp. Hoa mai, hoa daffodil, hoa đào rực rỡ khoe sắc thắm như mọi mùa xuân khác. Sau cơn tuyết hôm nay, chẳng biết hoa đào còn tươi thắm hay tả tơi rụng theo những cơn gió lạnh. Viết đến đây tôi chợt nhớ đến lời của anh bạn nhà văn nói với tôi cách đây mấy năm khi người yêu trẻ tuổi của anh đi theo người khác, tiền bạc, sức khỏe có vẻ tốt hơn anh. Thấy Virginia lúc nắng ấm, lúc mưa lạnh bất thường, anh bảo “Thời tiết tiểu bang Virginia thay đổi như lòng dạ phụ nữ, không đoán trước được”. Dĩ nhiên anh suýt xoa xin lỗi, làm tôi tức cười vì chính anh đã thích thú dịch bài “Tiết phụ ngâm” ca ngợi sự chung thủy phụ nữ cách đó không lâu.

Ngôi nhà nhìn trời u ám, tôi liên tưởng đến khí hậu ôn hòa, ấm áp Buenos Aires, thủ đô Argentina, Nam Mỹ. Buenos Aires cách New York 10 giờ bay. Lúc chúng tôi đi, nhân viên bán vé du lịch khuyên nên mang y phục mùa hè, có thể đem thêm áo khoác nhẹ để mặc ban đêm vì Buenos Aires đang vào cuối hè và đầu thu. Virginia, lúc ấy tuy cuối mùa đông nhưng có hôm cả ngày và đêm rét oi là rét, ra khỏi nhà phải mặc áo khoác dày, khăn quàng, bao tay cẩn thận. Có người còn mang ủng (boot) cho ấm chân.

Aires đi trước Virginia 2 tiếng. Nhìn qua cửa sổ phi cơ thấy trời xanh trong vắt, mây trắng từng cụm, đẹp như tranh. Đến phi trường nhiều người địa phương đi đón thân nhân mặc áo ngắn tay thoải mái trong khi chị em tôi mang nào khăn quàng, áo khoác lĩnh kính.

Chúng tôi khởi hành từ phi trường Dulles, Washington lúc 9.30 tối, đến Buenos Aires khoảng 10 giờ sáng. Đồng hồ Buenos Aires đi trước Virginia 2 tiếng. Nhìn qua cửa sổ phi cơ thấy trời xanh trong vắt, mây trắng từng cụm, đẹp như tranh. Đến phi trường nhiều người địa phương đi đón thân nhân mặc áo ngắn tay thoải mái trong khi chị em tôi mang nào khăn quàng, áo khoác lĩnh kính.

Khí hậu ở Buenos Aires thật dễ chịu. Được biết tháng 7 lạnh nhất, từ 37 đến 48 độ F. Mùa hè trung bình 82.4 F, nóng và ẩm, ban đêm nhiệt độ thấp một chút. Xe đưa chúng tôi đi qua Avenida 9 de Julio, đại lộ rộng nhất Buenos Aires, dân địa phương còn cho là rộng nhất thế giới, về khách sạn Salles, cách cột Obelisk độ 5 phút lái xe. Khách sạn cao độ 12, 13 tầng lầu, 4 sao. Trông bề ngoài khang trang tiện nghi, phòng rộng rãi nhưng thâm có vẻ cũ, nên xếp hạng 3 sao hợp lý cho căn phòng chúng tôi hơn. Tuy nhiên chúng tôi hài lòng vì giá phải chăng và đi lại trong thị xã rất gần, tiện lắm.

Từ cửa sổ phòng nhìn xuống đường, xe chạy ngược xuôi như mắc cửi. Mỗi chiều 7 lanes, nếu tính con đường 3 lanes một chiều trước khách sạn là 10 lanes tất cả. Cách một khoảng ngắn có đèn xanh, đèn đỏ. Đường dành cho bộ hành băng qua bên kia lộ khá rộng, gấp 2, 3 lần đường dành cho người đi bộ ở Virginia. Theo hướng dẫn viên, Buenos Aires hơn 10 triệu dân và rất nhiều khách sạn từ hạng sang như Four Seasons Hotel, Sheraton, Marriott, giá từ 250 đô đến 450 đô một đêm. Tính chung Buenos Aires có 13 khách sạn 5 sao, 51 khách sạn 4

sao. Khách sạn 3 sao, 2 sao trở xuống khá nhiều. Ngoài ra còn những nơi cho sinh viên tạm trú để nghiên cứu hay du lịch, cũng tiện nghi, có internet services, nhà bếp, giá hạ vừa túi tiền của sinh viên hay những người có

lợi tức thấp muốn giang hồ, tìm hiểu đó đây cho thỏa trí tò mò, khám phá những điều mới lạ.

Chúng tôi vào khách sạn nhận phòng, rửa mặt, rửa tay xong đến phòng họp nghe hướng dẫn du lịch cho biết một số thủ tục, giờ giấc địa phương, sinh hoạt của khách sạn, giờ ăn điểm tâm, giờ dùng cơm tối. Anh nói tổng quát những chương trình thăm viếng thắng cảnh trong thành phố và ngoại ô, khuyến khích chúng tôi ghi tên càng sớm càng tốt để tiện sắp xếp. Sau đấy anh dẫn chúng tôi đi bộ đến hiệu ăn khá lịch sự gần đó dùng cơm trưa. Nhà hàng trang trí đẹp với các cây cảnh xanh tươi, tranh ảnh lạ, nhiều màu sắc vui mắt. Hầu bàn mặc đồng phục, áo trắng nơ đen, tiếp đãi ân cần. Mỗi người trả khoảng 5 mỹ kim kể cả nước và tiền tip. Anh phát cho mỗi người 1 bản đồ thành phố, chỉ các nơi mua sắm, hiệu ăn, thư viện, nhà thờ và danh thiếp có địa chỉ khách sạn để chúng tôi có thể gọi taxi về nếu bị lạc. Sau đó chúng tôi được tự do, đi tản mát khắp nơi tùy theo sở thích. Phụ nữ đi mua sắm hay ngắm hàng hóa trưng bày bắt mắt qua cửa kính của các cửa hiệu, hoặc đi bộ đến đường Florida. Các anh đi thăm viếng, tìm tòi khám phá các địa điểm mới, tiệm ăn, phòng trà, v.v...

Mua Sắm: Đường Florida

Từ khách sạn Salles đi ngược về cột Obelisca các hiệu buôn, ngân hàng, khách sạn, tiệm ăn, nhà thuốc tây san sát nhau. Vía hè rộng, sạch sẽ, thỉnh thoảng có sạp báo hay quầy bán hoa tươi. Bạn có thể mua sắm hàng hóa trên đường đi lúc tản bộ, giá tương đối cao hay đến Florida St, nơi bán đủ mọi mặt hàng: nữ trang, vật dụng bằng da, giày, ví, áo thật nhiều, đủ loại, đủ kiểu, đủ màu, đồ điện tử, sách báo, băng nhạc, tiệm ăn... giá phải chăng, hợp với túi tiền phần lớn khách hàng. Riêng con đường này có 4 tiệm Mc Donald. Tiệm nào cũng rộng gấp đôi Mc Donald ở Mỹ, ngoài tầng trệt còn thêm 1 tầng rưỡi lầu và đông khách. Thực khách xem chừng đến từ các nơi khác, phần nhiều người trẻ tuổi, có cậu ăn xong đứng dậy đi luôn, không dẹp khay thức ăn của mình.

Florida St. tuy là con đường nhưng cả lề đường lẫn mặt đường toàn khách bộ hành hay các quầy bán hoa, sạp báo. Ngoài ra còn có các nghệ sĩ vẽ chân dung, đánh đàn hay trình diễn Tango (Street performers). Có người hóa trang như vua hề Charlot, hoặc Thiên Thần, đứng yên như pho tượng (living statues) cho du khách chụp ảnh và cho tiền thưởng vào cái nón lật ngược gần đó. Có cậu bé độ 8, 7 tuổi, khôi ngô, má phính ửng hồng, ăn mặc tề chỉnh, kéo đàn phong cầm. Bên cạnh cậu có hộp nhỏ đựng tiền. Chẳng thấy bố mẹ cậu đâu. Phần lớn khách đi qua bỏ vào hộp của cậu ít tiền, có thể cậu ấy trình diễn sau giờ học để kiếm thêm chút ít. Tiền tệ chính thức của Buenos Aires là đồng pesos nhưng họ sẵn sàng nhận mỹ kim. Dân địa phương nói tiếng Spanish, họ hiểu và trao đổi mua bán với người ngoại quốc bằng Anh ngữ, nhất ở khu thương mại, phần lớn nói được tiếng Anh.

Patio Bullrich ở Trung Tâm Downtown

Ngày xưa thương xá Bullrich là khu đất rộng, nơi bán đấu giá các loại đồ cổ, gia súc, bò, ngựa của gia đình giàu có. Năm 1988 nơi này được xây cất thành thương xá hiện đại 4 tầng rộng rãi, có bồn hoa to, mỹ thuật với các loài hoa lạ, các loại cây kiểng cao hay loại như cây dừa có chùm trái vàng vàng. Thương xá bán những hàng hóa, mỹ phẩm đắt tiền, những nhà hàng sang trọng như vẫn giữ tên Bullrich. Một vài tiệm lớn, trang hoàng xinh đẹp, gắn đầu bò với 2 sừng cong cong trên cửa tiệm. Một đôi giày hay một ví da khu này giá bán có thể từ 700 đến 1500 mỹ kim. Tiệm bán pho mát có hàng trăm loại khác nhau, bày biện hấp dẫn. Nhân viên mặc đồng phục áo trắng, nơ đen chỉnh tề, nói năng lễ độ. Bạn vào tiệm chỉ vào loại pho mát nào, nhà hàng sẽ cắt 1 miếng nhỏ, trân trọng để vào cái đĩa con,

rót ly rượu nho để vào khay, mang đến cho bạn thử. Mua hay không tùy ý, không bắt buộc. Tiệm rượu vô số rượu. Bấy giờ chiều tiệm đóng cửa, người mua đứng trả tiền bên trong, nhân viên còn đó nhưng khách hàng

bên ngoài vẫn bị từ chối, đi chỗ khác chơi.

Thương xá bán đủ loại hàng hóa, thức ăn, trình bày khang trang, mỹ thuật nhân viên ăn mặc, nói năng lịch sự, hàng hóa có chất lượng cao và dĩ nhiên đắt hơn các nơi khác. Tiệm bán quần áo, đồ chơi, đồ dùng, giường ngủ, bàn ghế cho trẻ con lớn, rộng, nhiều màu sắc, trình bày thu hút ở tầng 4. Khách hàng bé con, các cô cậu đi theo người trông nom hay bố mẹ khá đông. Tầng trệt có nhà hàng ăn lộ thiên. Thật ra ở trong nhà vì vòm nhà kiếng cao tít tận lầu 4, ngồi trong thương xá thoáng mát tưởng như ngồi ngoài trời. Hầu bàn mang thức ăn, phục vụ chẳng khác chi các thực khách ngồi phía bên trong tiệm. Rạp chiếu bóng tầng trệt đông khách. Khán giả ăn mặc tử tế, áo lớn, cà vạt, phụ nữ y phục chỉnh tề.. Có khi họ ăn tối bên ngoài, chờ đến giờ chiếu phim từ từ vào xem. Thương xá mở cửa từ 10 giờ sáng đến 9 giờ tối, các cửa hiệu mở cửa từ 9 sáng đến 19 giờ. Họ đóng cửa ngày chủ nhật.

Siêu Thị

Siêu thị nằm ở các con đường nhỏ, rộng lớn chẳng kém chi của Mỹ. Khác hơn siêu thị ở Virginia ở đây họ bán trà, cà phê nhập cảng từ Brasil và rượu chát Chile. Hướng dẫn du lịch bảo nước Buenos Aires tốt, có thể uống được từ các vòi nước nhưng siêu thị bán đầy nước lã chứa trong các bình to bình bé. Họ có sữa đậu nành đựng trong chai plastic. Có coffee shop nhỏ trong siêu thị. Mùi thơm của bánh nướng và coffee tỏa ra ngào ngạt. Nếu bạn mang linh kính nhiều thứ khi vào tiệm, nên đến quầy treo chìa khóa, lấy 1 chiếc, mở ngăn kéo sát tường để chúng vào đó. Lúc mua hàng xong, lấy những thứ của mình ra, đem chìa khóa trả lại chỗ cũ. Hướng dẫn du lịch bảo nếu bạn mua nhiều thứ, nào ca phê, rượu, nước uống, bánh ngọt... và còn định đi vài nơi khác nữa, bạn có thể để địa chỉ khách sạn, số phòng lại siêu thị, họ sẽ mang đến tận nơi và không phải trả thêm tiền, trừ họ tip bạn cho nếu gặp họ. Có những người cần mua sắm, nhưng không phương tiện hay không muốn đến siêu thị, có thể kêu họ mang đến tận nhà.

Âm Thực.

Buenos Aires có quá nhiều cửa hàng ăn uống, từ nhà hàng sang trọng đến tiệm ăn bình dân giá cả khác nhau. Người hướng dẫn bảo thành phố có 57 cách nấu ăn tùy theo các quốc gia khác nhau (ethnics food): Ý, Trung Hoa, Nhật, Pháp, Thổ, Tây Ban Nha và các món ăn rau (vegetarian) nhưng món chính của họ là món ăn Ý và Spanish. Một số thực phẩm nhập cảng từ Chile. Trong các bữa ăn của họ thường thức có rượu vang đỏ hay trắng giống như người Mỹ uống sữa trong bữa ăn. Một phần ăn của họ đủ cho 2 phụ nữ Việt Nam. Thịt bò steak ở đây mềm, ngon lắm. Họ cho gia vị hợp với nhiều người, ngon hơn thịt bò ở các nước khác tôi đã được thưởng thức.

Thức ăn trình bày mỹ thuật, trên đĩa có ít rau xanh xanh, củ cải đỏ, sauce trắng hay vàng... Giá đĩa steak, khoai chiên, ít rau và nước suối trong nhà hàng tươm tất từ 23 đến 25 pesos. Vì đã dặn trước nên hầu bàn chia sẵn một phần ăn trên hai đĩa cho tôi và cô em. Một mỹ kim bằng 3 pesos, 25 pesos chỉ hơn 8 mỹ kim cho 2 người ăn. Nhà hàng đồ biển cũng hấp dẫn, nhưng thường họ nấu 1 phần cho 4 người hay 6 người ăn như nhà hàng Spanol El Imparcial nhóm chúng tôi 1 lần đến thử. Thường chúng tôi ăn tối khoảng 6g, 7 giờ chiều. Lúc chúng tôi ăn sắp xong nhà hàng bắt đầu đông khách. Có lần nhóm chúng tôi rủ nhau đi dạo ở con kênh gần bờ sông Rio de la Plata (Silver River), sau

đó sẽ dùng cơm tối 1 trong các nhà hàng ở đấy. Dọc dài theo con kinh toàn nhà hàng loại mắc tiền. Tôi và cô em chỉ tốn 1 phần nên chúng tôi đến thưởng thức cho biết. Có thể quý vị cho chị em tôi là con cháu ông “Cả Kẹo” nhưng 1 phần ăn quá nhiều đối với chúng tôi, không thể nào thanh toán cho hết, bỏ thì phải tội. Bờ sông gió thổi thật mát, nếu không mặc áo khoác có thể hơi lạnh cho chúng tôi nhưng với mấy anh xem chừng thoải mái, không cần áo khoác chi cả. Con kinh khá rộng, những chiếc yacht đậu dọc theo con kinh bên bờ đối diện. Bên kia kinh các chung cư đắt tiền, 300,000 mỹ kim cho một phòng và. 400,000 mỹ kim cho 2 phòng. Cây cầu mới Calatrava nổi bật trong bóng chiều, nối liền 2 bờ kinh, kiến trúc kiểu mới lạ. Đi thêm khoảng ngắn nữa thấy chiếc tàu cũ, cột buồm cao, được bảo trì tốt, hay dùng làm bảo tàng cho sinh viên hàng hải thực tập.

Mới hơn 7 giờ tối, chúng tôi trở lại nhà hàng Sorrento dùng cơm như chị bạn yêu cầu. Chị thích tên Sorrento có nghĩa như “Trở lại mái nhà xưa”, Nhà hàng rộng, trang trí thật đẹp, tranh ảnh của các họa sĩ nổi tiếng nhưng vắng teo. Bàn chúng tôi là bàn khách thứ hai trên lầu. Chúng tôi lại gọi thịt bò. Chỉ bảo thịt bò Buenos Aires ngon có tiếng, ăn rồi uống thuốc hạ Cholesterol sau. Giá đĩa steak 35 pesos thay vì 25 pesos như các tiệm khác. Thực ra 35 pesos chưa tới 12 mỹ kim, chưa bằng giá bữa ăn tối ở Mỹ. Các anh chị trong nhóm bảo nhau, phàn nàn nhà hàng khu vực tính đắt. Lúc chúng tôi về gần 10 giờ tối. Thực khách đến càng lúc càng đông và tầng trệt hầu như các bàn đều đầy, hết chỗ. Nhà hàng này Tổng Thống Clinton đến ăn khi ông viếng Buenos Aires, được nổi tiếng từ đó. Thực ra các thức ăn, cách trang hoàng, phục vụ khách như valet parking không mất tiền, cảnh trí thơ mộng, ánh đèn rực rỡ, lóng lánh của các nhà hàng 2 bên bờ kinh về đêm, gió mát nhẹ nhàng, dễ chịu đã làm thực khách hài lòng, mến mộ, muốn trở lại lần nữa.

Cơm Tàu.

Trong nhóm có anh chị muốn thưởng thức hương vị cơm Tàu ở Nam Mỹ. Chúng tôi cùng thuê xe đến khu A Châu. Khu này toàn nhà hàng của người Nhật, Cambogia và Tàu. Không thấy hiệu ăn của người Việt Nam. Đường nhỏ hẹp, nhiều cây to cho bóng mát nhưng không sạch cho lắm. Lề đường rộng, bóng cây mát mẻ, người Trung Hoa bày sạp bán các mặt hàng thủ công Trung Quốc: quạt giấy, các con giống, hương, nến, hoa lụa. Có vài tiệm thực phẩm A Châu, bán gạo, các rau đậu, trái cây v.v... xen vào các nhà hàng ăn. Các nhà hàng trải khăn bàn trắng muốt, khá rộng nhưng không sáng sủa, bắt mắt như các nhà hàng ăn Ý, Tây Ban Nha ở down town. Chúng tôi chọn nhà hàng đông thực khách. Thức ăn hợp khẩu vị, ngon nhưng phần nào cũng to, nhiều quá, có lẽ người địa phương ăn khỏe hơn người Mỹ? Phần lớn thực đơn ở Buenos Aires in tiếng Spanish và tiếng Anh nên chúng tôi bị không trở ngại khi gọi món ăn. Nói chung nhà hàng ở Buenos Aires giá tương đối rẻ hơn ở Mỹ. Cháu họ nhà tôi sau khi tốt nghiệp y khoa năm vừa qua, cùng các bạn đi nghỉ hè ở Argentina 10 ngày lên 8 lbs. Cháu hứa sẽ đưa bố mẹ viếng Nam Mỹ năm nay 2006.

City Tour.

Dài 3 tiếng, giá 30 pesos tức 10 mỹ kim cho mỗi người. Sau khi điễm tâm, chúng tôi đến phòng tiếp khách rộng rãi, trang trí tranh ảnh, cây kiểng vui mắt, nhìn người thành phố đi lại qua cửa kính trong suốt. Có thể những người này đậu xe ở parking dưới mặt đất rồi đi bộ đến sở hay đến metro. Họ dùng metro vừa nhanh vừa khỏi bị kẹt xe. Phần lớn họ ăn mặc tươm tất như nhân viên ở các công tư sở. Chúng tôi ngồi chờ xe bus đón thăm viếng thành phố. Đúng 9 giờ sáng, xe bus đến điễm danh, mời chúng tôi lên xe đi viếng cảnh. Ngoài Avenida 9 de Julio rộng rãi, có 10 lanes cho mỗi chiều ngược xuôi, các lộ khác có 4, hoặc 6 lanes cho cả 2 chiều. Nhiều con đường nhỏ 1 chiều.

Một số con đường lát những viên đá nhỏ, những căn phố lâu khiêm nhường như Chợ Cũ, Saigon, nằm dọc theo các đường nhỏ và cao ốc tráng lệ trải dài theo đại lộ chính, trải nhựa. Cách kiến trúc giống như Paris, Âu

Châu, nhất các con đường lát đá, những hàng cây xanh cổ thụ dọc theo lề đường cho bóng mát, dịu dàng. Có loại cây giống cây phượng vĩ, hoa vàng hay đỏ rực rỡ, đẹp hết biết, như quê hương Việt Nam vào mùa hè ở các cổng trường. Xe đi qua dinh màu hồng đến rạp hát Teatro Colon xây 1908 theo kiểu cách của người Âu Châu (European Style), có 2500 chỗ ngồi, 1 trong những rạp hát rộng lớn, cổ kính và đẹp. Thư viện quốc gia (Biblioteca Nacional) xây 1958, cao 13 tầng, chứa 1.800.000 quyển sách. Nơi này còn dùng làm nơi triển lãm các tác phẩm nghệ thuật của các họa sĩ nổi tiếng và thỉnh thoảng có hòa tấu âm nhạc. Chúng tôi đến khuôn viên rộng rãi, đắt tiền, nơi an nghỉ của những người giàu có. Recoleta Cemetery, nghĩa địa

xưa nhất của Buenos Aires, thành lập 1822. Nhưng ngôi mộ nơi này được xây cất chắc chắn, điêu khắc, chạm trổ tỉ mỉ, kiến trúc cầu kỳ, do các nghệ sĩ nước ngoài hay các chuyên viên nổi tiếng trong nước. Một ngôi mộ có khi đến hơn 100 ngàn mỹ kim, cũng là nhà vĩnh biệt, yên giấc ngàn thu của bà Evita Peron, phu nhân của Tổng thống Peron Argentina vào thế kỷ XX, người được chọn làm Tổng thống 4 nhiệm kỳ liên tiếp.

Our Lady of Pilar Churh:

Bên cạnh nghĩa địa, nhà thờ xưa Our Lady of Pilar Churh oai nghi với lầu chuông ngạo nghễ trên nền trời xanh, sẵn sàng đón nhận con chiên ngoan đạo đến cầu kinh, xin lễ. Trước nhà thờ bãi cỏ xanh mướt như nhung xen lẫn với các hoa kiểng, được chăm sóc cẩn thận. Tài xế ngừng lại 15 phút cho du khách ngoạn cảnh và chụp ảnh. Chúng tôi hít thở thoải mái không khí trong lành buổi sáng ở công viên, có cảm giác bình yên, thoát tục, tạm quên đi phiền muộn, lo âu. Đường phố du khách đã tấp nập, xe cộ ngược xuôi. Từ nhà thờ nhìn thẳng bên kia đường, cao ốc sừng sừng, ngạo nghễ dưới ánh nắng buổi sáng. Chúng tôi tiếp tục lên xe đi thêm quãng ngắn đến trường Đại Học Sinh Ngữ đồ sộ, vững chắc. Các cây cột to mấy người ôm nằm thẳng hàng ở hành lang, vẻ bề thế của ngôi trường hẳn làm cho cô cậu sinh viên kiêu hãnh khi ngồi ở giảng đường. Sân trường rộng rãi, bóng cây và bãi cỏ xanh bát ngát như phần lớn các đại học khác.

Floris Genérica

Hoa Tulip bằng kim loại thật lớn tọa lạc giữa khuôn viên rộng rãi, cỏ xanh mát mắt, có rào sắt bao quanh. Bạn có thể trông thấy hoa từ xa, màu bạc kim loại phản chiếu chói lọi dưới ánh mặt trời. Ban ngày hoa mở rộng các đài hoa, đêm hoa tự động khép lại. Nhụy hoa gồm những vòng đèn neon chiếu sáng vào đêm. Hồ nước rộng bao chung quanh, hoa kim khí nằm giữa hồ. Gần bờ hồ, các vòi phun nước trắng xóa lên cao liên tục. Chung quanh bồn nước, nhiều lối đi lát gạch sạch sẽ. Các băng ghế rải rác theo lối đi. Khi chúng tôi đến du khách chưa đông, trong khuôn viên còn vắng vẻ nhưng chỉ riêng đóa hoa cũng làm chúng tôi yêu thích, ngưỡng mộ dù hoa bằng kim loại, vô tri giác. Được kể hoa này là quà tặng cho thành phố của một kỹ sư giàu có, tốn nhiều triệu mỹ kim và mấy năm thiết kế, xây cất.

Xe đưa chúng tôi đến khu Recoleta, trung tâm văn hóa nghệ thuật, nơi người địa phương lấy làm tự hào vì địa điểm thuận lợi cho mọi dịch vụ: giải trí, ăn uống, trao đổi văn hóa... (Piece of Paris in Buenos Aires): National Library, Cuspide Library. Village Cinés với nhiều rạp chiếu bóng, các tiệm quần áo nhãn hiệu nổi tiếng, tiệm bán tranh, các tác phẩm nghệ thuật, cửa hàng ăn uống tập trung vào khu Recoleta. Cửa hiệu lớn bán áo quần thời trang ở tầng trệt. Nhà hàng ăn uống gần mặt đường đầy thực khách. Họ bày bàn ghế ra lề đường (Paris style), dưới tàng cây to, đến muộn không còn chỗ ngồi. Thực khách thích ngồi ngoài để ngắm nhìn người qua lại, xem những nghệ nhân trẻ và xinh đẹp trình diễn tango (street performers) ngoạn mục, khéo léo, giúp vui cho thực khách, người đi đường. Muốn xem phim khu Recoleta bạn có thể ngồi nhà gọi điện thoại mua vé giữ chỗ trước vài hôm ở các rạp hát trong village cinemas, không sợ hết chỗ ngồi khi có phim hay. Có nhiều rạp chiếu phim khác nhau trong Village Cinés. Nếu bạn đi taxi đến sẽ có người đứng chờ sẵn để mở cửa xe cho bạn hầu được thường 1, 2 pesos. Lúc ra về muốn gọi taxi ? Chỉ cần vài pesos có người làm việc đó cho bạn. Thục ra taxi bao giờ cũng đậu 5,7 chiếc sẵn đó chờ đón khách.

Ao Cá Trong Vườn Bách Thảo:

Bác tài xế cho chúng tôi đi ngang qua vườn Bách Thảo nhưng không cho du khách vào thăm. Bác bảo vườn rộng, thì giờ hẹp, tốt hơn là nhìn từ bên ngoài. Các phòng trà, các hộp đêm trình diễn tango ở các đường nhỏ nhưng bên trong rộng rãi, có bảng hiệu to tướng trước tiệm. Khoảng hơn 20 restaurants và cafés có Tango show ở Buenos Aires, giá từ 240 pesos đến 300 pesos cho buổi trình diễn kể cả cơm tối. Như thế đắt so các buổi trình diễn ở Kennedy Center Washington DC. Dù đắt nhưng đến tối 1 số các anh chị cũng quần áo chỉnh tề chờ xe đón xem Tango show. Chị em tôi tiếc tiền không tham dự. Theo anh hướng dẫn các nơi như Senor Tango, khán giả chọn lọc, y phục tươm tất, lịch sự tuy phần lớn là người trung niên hay trẻ tuổi, ở Esquina

Carlos Gardel họ ăn mặc chỉnh tề, sang trọng hơn, phần lớn là những người hưu trí hay sắp hưu trí. Vả lại Buenos Aires được xem như Paris của Nam Mỹ, người địa phương chú trọng đến phục sức hơn các nơi khác.

Được biết Buenos Aires chia làm 3 phần: phía Nam - khu vực lịch sử (historical city), phía Bắc - khu dân cư, giữa (center): political city. Bác tài cho chúng tôi đến khu phố cổ. Nhà phố chỉ 2 tầng, chắc chắn nhưng không hiện đại, sơn màu hồng, vàng, xanh nhạt. Họ giữ tập tục cổ xưa của những người Ý di dân đầu tiên đến nơi này. Các hí viện, hội quán cũ kỹ, nhưng họ muốn duy trì, bảo thủ không thay đổi theo lối mới, các hiệu bán tranh của người Ý cũng thế. Các nhà hàng trình diễn tango nhiều nhưng không sang trọng như ở down town. Người địa phương tự cho nguồn gốc của Tango phát xuất từ nơi này. Họ trình diễn đủ kiểu cách lạ mắt, ngoài lề đường, dưới bóng cây và lúc nào cũng có nhóm khán giả bao quanh. Các cửa hàng khu phố bán đủ mặt hàng như phố chợ tỉnh nhỏ ở Việt Nam: chén đĩa, ly tách, đồ đạc, quần áo, tranh ảnh rẻ tiền, các đĩa hát xưa, đồ cổ v.v.... Nhiều người trình diễn ngoài đường phố: đánh đàn, biểu diễn Tango, vẽ chân dung, phong cảnh. Người biểu diễn Tango có thể dạy bạn thực hành 1 vài bước, nhún nhảy theo điệu nhạc nếu bạn muốn. Lúc đi đường tôi thấy có người dắt một lúc 5, 6 con chó. Hướng dẫn du lịch cho biết họ là người dắt chó đi dạo thuê. Đường phố nhỏ hẹp, lề đường rộng và bao giờ cũng có cây to cho bóng mát cho khách bộ hành. Có nơi mặt đường lát đá hình vuông dài nhỏ như viên gạch thẻ (cobble stone street) từ lâu đời và họ cố bảo trì cẩn thận.

Giao Thông:

Buenos Aires đông dân cư, phương tiện giao thông công cộng thật tốt. Xe điện ngầm sạch sẽ và an ninh, di chuyển nhanh từ trung tâm thành phố đến khu thương mại hay khu dân cư, hoạt động từ 6 giờ sáng đến 10 giờ tối. Xe bus đường nào cũng có. Chạy thường xuyên. Ngoài ra còn có xe lửa, xe taxis. Taxi sơn màu vàng và đen, tính tiền theo đồng hồ. Không cần tiền tip taxi trừ phi bạn có hành lý. Có thể vẫy gọi khi thấy taxi đến gần hoặc dùng radio taxi, gọi họ đến đón. Taxi có chiếc có máy lạnh, có chiếc không. Tài xế taxi khu bờ sông mặc sơ mi trắng, đeo cavat tử tế. Thường thường họ chào hỏi, nói năng, đối xử lễ độ với khách. Chúng tôi trả từ 5 đến 10 pesos cho chuyến đi trong thành phố. Họ nói được chút ít tiếng Anh và bác tài nào cũng tìm được khách sạn dễ dàng. Khách sạn có mini van hay trả tiền taxi cho bạn nếu bạn viếng thăm các xưởng làm đồ da, giày, dép, ví, áo hay các chồn sản xuất áo len ở gần ngoại ô. Thật ra các nơi này có nhiều mặt hàng cho du khách chọn lựa chứ giá cả không rẻ hơn ở thị xã bao nhiêu. Được đi xe miễn phí nên các anh chị cùng đi cho biết, đến nơi còn được thưởng thức cafe, nước trái cây

Chợ Chủ Nhật:

Các cửa hàng phần lớn đóng cửa ngày chủ nhật, trừ các hí viện, rạp chiếu bóng, hiệu ăn nhưng là lúc chợ chủ nhật hoạt động. Các lề đường gần nhà thờ Our Lady of Pilar Church và công viên rộng lớn đối diện, vô số quầy hàng bán đồ bạc, đồ đồng đồ thủ công mỹ nghệ, các họa phẩm, đồ trang trí, giấy bút, vật dụng bằng da, ví, giày, bao tay, các loại nữ trang bằng hạt trai giả hay vòng tay bằng nhựa, khăn lụa... người bán nhiều, người mua hay xem khá đông. Họ bày bán tranh, ảnh của các ngôi sao màn bạc hoặc tượng Chúa làm bằng đá, thạch cao. Có họa sĩ vẽ chân dung, hoặc phác họa. Họ bán đĩa nhạc, mở nhạc vui nhộn. Những người trẻ tuổi yêu nhạc bao quanh. Có nơi bán nước giải khát. Thật nhộn nhịp, sống động cả khu vực chợ chủ nhật và du khách dập dìu.

Trên đây là những ghi nhận tổng quát trong dịp tôi thăm viếng thủ đô của nước Argentina. Dĩ nhiên còn thiếu sót vì có thể tôi chưa lĩnh hội hết những lời thuyết minh hướng dẫn viên về thành phố có nếp sống, kiến trúc, và đường phố có đôi chút giống như Saigon trước 1975. Các phố phường Lê Thánh Tôn, các nhà hàng Pháp,

Trung Quốc khu Chợ Cũ na ná như khu phố nhỏ của Buenos Aires. Đường Trần Hưng Đạo tuy không rộng lớn bằng Avenida 9 de Julio nhưng sung túc, nhộn nhịp. Đường Bạch Đằng gió mát bờ sông Sài Gòn, các nhà hàng ngoại quốc thanh lịch, nơi du khách sang trọng hay người địa phương nhiều tiền lui tới không kém chi khung cảnh trữ tình, thơ mộng ở bờ kinh gần Silver River, con sông rộng chẳng thấy đâu bờ bên. Tất cả bối cảnh thanh bình, an lạc của Buenos Aires là hình ảnh thân yêu của quê hương tôi trước kia. Vườn Nhật Bản với đàn cá koi đủ màu sắc, các dòng suối nhân tạo nước chảy róc rách, các hòn giả non với cây xanh hay hoa lạ là thảo cầm viên Saigon trước 1975 trong trí tôi tuy thảo cầm viên Saigon không có nhà hàng ăn uống hay nơi bán quà lưu niệm. Viết đến đây tôi liên tưởng đến nhà tôi, nếu anh đọc bài này sẽ bảo “ Không đúng đâu, Buenos Aires là Paris của Nam Mỹ, chịu ảnh hưởng Văn hóa Âu Châu, không thể nào giống Việt Nam được”. Riêng tôi có cảm giác gần gũi như ở Sài Gòn, thủ đô Miền Nam Việt Nam cách đây hơn 30 năm.

Buenos Aires có hơn 10 viện bảo tàng, vườn hồng, vườn bách thảo, nhưng tôi chưa từng đến nơi nào vì thì giờ eo hẹp. Các thắng cảnh ngoại ô tôi chỉ thăm viếng vài nơi. Hy vọng tôi có cơ hội trở lại nơi dân quê chất phác, người thành thị ân cần. Đây là cảm nghĩ cá nhân, mong có thể giải trí quý vị trong chốc lát hay giúp quý vị quên đi công việc bận bịu hàng ngày trong giây phút.

Virginia ngày 20/3/2006

Trích trong DU NGOẠN ĐÓ ĐÂY!